

Arrest

nr. 61 868 van 20 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 5 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 maart 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die loco advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Op 22 februari 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ongegrond verklaard wordt. Samen met deze beslissing werd aan verzoekster op 2 maart 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

In een schrijven van 4 april 2011 laat de advocaat van verzoekende partij aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weten dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem een schrijven van 21 maart 2011 afleverde alsmede *“een beslissing van onbeperkt verblijf aan cliente op 30.2.2011, en – een*

bijlage 15.” De advocaat van verzoekende partij vraagt in dit schrijven of hij hieruit kan afleiden dat het beroep zonder voorwerp is geworden en indien dit het geval is, stelt hij dat de kosten ten laste gelegd dienen te worden aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoekende partij nog de aflevering van de verblijfstitel te beschouwen als een impliciete intrekking van de bestreden beslissing.

De Raad merkt ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar deze die thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het belang waarvan de verzoekende partij blijf dient te geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak in die zin dat de verzoekende partij op dat ogenblik moet aantonen dat zij nog een tastbaar voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing (cfr. RvS 13 januari 2004, nr. 127.068).

Gelet op het feit dat verzoekster bij beslissing van 21 maart 2011 gemachtigd werd tot een onbeperkt verblijf en dat op 30 maart 2011 een bijlage 15 werd opgesteld, kan de eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen verzoekster derhalve in casu niet meer tot voordeel strekken. Verzoekster heeft dan ook geen actueel belang bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad, gelet op de stand van de wetgeving op het ogenblik van de indiening van het verzoekschrift, in casu geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER